

Domovská stránka>Podanie na súd>Kde a ako>**Zákony ktorej krajiny platia?**

Zákony ktorej krajiny platia?

Česko

1 Pramene platných noriem

1.1 Vnútroštátne normy

Ťažiskom vnútroštátnej úpravy kolíznych noriem je zákon č. 91/2012 Zb. o medzinárodnom práve súkromnom.

1.2 Mnohostranné medzinárodné dohovory

1.2.1 Výber z významných mnohostranných medzinárodných zmlúv upravujúcich rozhodné právo:

1.2.1.1 Priama úprava

Varšavský dohovor o zjednotení niektorých pravidiel o medzinárodnej leteckej doprave, Varšava 1929

Dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej nákladnej doprave (CMR), 1956

Guadalajarský dohovor o zjednotení niektorých pravidiel o medzinárodnej leteckej preprave vykonávanej inou osobou ako zmluvným dopravcom, 1961

Viedenský dohovor o občianskoprávnej zodpovednosti za škody spôsobené jadrovou udalosťou, 1963

Haagsky dohovor o práve použiteľnom na dopravné nehody, 1971

Dohovor o prepravnej zmluve v medzinárodnej cestnej preprave cestujúcich a batožiny (CVR), 1973

Dohovor o premlčaní pri medzinárodnej kúpe tovaru, 1974

Dohovor OSN o námornej preprave tovaru, 1978

Viedenský dohovor OSN o zmluvách o medzinárodnej kúpe tovaru, 1980

Dohovor o medzinárodnej železničnej preprave (COTIF) 1980

Montrealský dohovor o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu, 1999

1.2.2.2 Kolízna úprava

Haagsky dohovor o právomoci, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa, 1996

Haagsky dohovor o medzinárodnej ochrane dospelých osôb, 2000

Haagsky protokol o rozhodnom práve pre vyživovaciu povinnosť, 2007 (zmluvnou stranou EÚ ako celok)

1.3 Hlavné dvojstranné dohovory

1.3.1 Výber z významných dvojstranných medzinárodných zmlúv upravujúcich rozhodné právo

Zmluva medzi Československou republikou a Albánskou ľudovou republikou o právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach, 1959

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Socialistickou federatívnou republikou Juhosláviou o úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach, 1964 (uplatní sa vo vzťahu ku všetkým nástupníckym štátom bývalej Juhoslávie)

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Bulharskou ľudovou republikou o právnej pomoci a úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach, 1976

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Mongolskou ľudovou republikou o poskytovaní právnej pomoci a o právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach, 1976

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Kubánskou republikou o vzájomnej právnej pomoci v občianskych, rodinných a trestných veciach, 1980

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach, 1982 (uplatní sa vo vzťahu k Ruskej federácii a mnohým iným nástupníckym štátom bývalého ZSSR).

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Vietnamskou socialistickou republikou o právnej pomoci v občianskych a trestných veciach, 1982

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Poľskou ľudovou republikou o právnej pomoci a úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných, pracovných a trestných veciach, 1987

Zmluva medzi Československou socialistickou republikou a Maďarskou ľudovou republikou o právnej pomoci a úprave právnych vzťahov v občianskych, rodinných a trestných veciach, 1989

Zmluva o právnej pomoci v občianskych veciach medzi Českou republikou a Rumunskom, 1994

Zmluva medzi Českou republikou a Ukrajinou o právnej pomoci v občianskych veciach, 2001

Zmluva medzi Českou republikou a Republikou Uzbekistan o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych a trestných veciach, 2002

2 Uplatňovanie kolíznych noriem

2.1 Povinnosť sudcu uplatniť kolízne normy z vlastnej iniciatívy

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § 23.

Súd zahraničné právo uplatňuje bez návrhu ex offio. Uplatňuje sa tak, ako sa uplatňuje na území, na ktorom platí toto právo. Uplatňujú sa tie jeho ustanovenia, ktoré by sa na území, na ktorom platí toto právo, uplatňovali pre rozhodnutie vo veci, bez ohľadu na ich systematické zaradenie alebo verejnoprávnu povahu, pokiaľ nie sú v rozpore s ustanoveniami českého práva, ktoré sa musia nutne uplatniť.

Obsah cudzieho práva, ktorý sa má uplatniť, sa zisťuje bez návrhu ex offio. Súd alebo orgán verejnej moci, ktorý rozhoduje vo veciach upravených týmto zákonom prijme na jeho zistenie všetky potrebné opatrenia.

2.2 Spätný odkaz

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku vo všeobecnosti upravuje v § 21.

Spätný odkaz sa prijíma s výnimkou pomerov zmluvného a pracovného práva. Ak bolo rozhodné právo zvolené stranami, možno jeho kolízne ustanovenia zohľadniť iba vtedy, ak to vyplýva z dohody strán.

2.3 Zmena kolízneho kritéria

Vo všeobecnosti platí, že príslušný hraničný ukazovateľ sa posudzuje k okamihu, keď došlo k posudzovanej právne významnej skutočnosti. Konkrétne kolízne normy však môžu vykonať stabilizáciu v danom čase – pozri napr. k úprave vecných práv, bod 3.8.

2.4 Výnimky z obvyklého použitia kolízných noriem

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku vo všeobecnosti upravuje tzv. únikovou doložkou § 24.

Právny poriadok, ktorý by sa mal uplatniť podľa zákona o medzinárodnom práve súkromnom, je možné vo veľmi výnimočných prípadoch neuplatňovať, ak pri náležitom odôvodnenom zvážení všetkých okolností veci, a najmä odôvodnenom očakávaní účastníkov, pokiaľ ide o použitie iného právneho poriadku, by sa to zdalo neprímerané a odporujúce rozumnému a spravodlivému usporiadaniu vzťahu účastníkov. Za týchto okolností a ak nie sú dotknuté práva iných osôb, sa uplatňuje právny poriadok, ktorý zodpovedá tomuto usporiadaniu.

2.5 Zistenie obsahu cudzieho práva

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § 23.

Obsah cudzieho práva, ktorý sa má uplatniť, sa zisťuje bez návrhu ex offo. Súd alebo orgán verejnej moci, ktorý rozhoduje vo veciach upravených týmto zákonom, prijme na jeho zistenie všetky potrebné opatrenia.

Ak súdu alebo orgánu verejnej moci, ktorý rozhoduje vo veciach upravených týmto zákonom, nie je obsah cudzieho práva známy, môže si na jeho zistenie vyžiadať aj vyjadrenie Ministerstva spravodlivosti.

Ak sa v primeranej lehote nepodarí zistiť obsah cudzieho práva, alebo ak je to nemožné, uplatnia sa české právne predpisy.

3 Kolízne normy

3.1 Zmluvné záväzky a právne úkony

Úprava zmluvných záväzkov v zákone o medzinárodnom práve súkromnom, je obsiahnutá v § 87 a 89. Obmedzuje sa na tie zmluvné záväzky alebo ich aspekty, ktoré nespádajú do rozsahu pôsobnosti predpisov EÚ alebo medzinárodných zmlúv, iba ak tieto predpisy a zmluvy pripúšťajú úpravu v tomto zákone. Ide teda o zostatkovú úpravu.

Zmluvy sa riadia právnymi predpismi štátu, s ktorými zmluva najviac súvisí, pokiaľ zmluvné strany nezvolili rozhodné právo. Voľba práva musí byť výslovné vyjadrená alebo musí jednoznačne vyplývať z ustanovení zmluvy alebo z okolností prípadu.

Poistné zmluvy sa riadia právnymi predpismi štátu, v ktorom má poistenec svoje obvyklý pobyt. Zmluvné strany si môžu zvoliť rozhodné právo pre poisťnú zmluvu.

V prípade, že ide o poisťné zmluvy, na ktoré sa vzťahuje nariadenie Rím I, zákon využíva možnosť, ktorú toto nariadenie dáva členským štátom v čl. 7 ods. 3 a umožňuje zmluvným stranám v rozsahu, v ktorom to nariadenie pripúšťa, zvoliť ktorékoľvek rozhodné právo.

Právne vzťahy vzniknuté z jednostranných právnych úkonov sa podľa § 90 zákona riadia právnym poriadkom štátu, v ktorom má ten, kto vykonal jednostranné právne úkony, svoj obvyklý pobyt alebo sídlo v čase, keď právne úkony vykonal, pokiaľ nezvolil použitie iného právneho poriadku.

3.2 Mimozmluvné záväzky

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom, najmä so zreteľom na rozsah pôsobnosti nariadenia Rím II vo svojom § 101 stanovuje kolíznú úpravu len pre mimozmluvné záväzkové vzťahy vyplývajúce z porušenia práva na súkromie a práva na ochranu osobnosti vrátane poškodenia dobrého mena. Tieto záväzky sa riadia právnymi predpismi štátu, v ktorom došlo k porušeniu. Dotknutá osoba sa však môže rozhodnúť pre uplatnenie práva štátu, v ktorom a) má dotknutá osoba obvyklý pobyt alebo sídlo, b) má pôvodca porušenia obvyklý pobyt alebo sídlo, alebo c) sa dostavil výsledok úkonov porušovania za predpokladu, že pôvodca toto porušenie mohol predvídať.

Mimozmluvná zodpovednosť je zároveň hmotnoprávne unifikovaná v celom rade uvedených medzinárodných zmlúv v oblasti prepravy, pozri bod 1.2.1.

3.3 Osobný štatút, jeho aspekty týkajúce sa občianskeho štatútu (meno, bydlisko, spôsobilosť)

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § 29.

Právna subjektivita a svojprávnosť sa riadia, ak sa v zákone nestanovuje inak, právnym poriadkom štátu, v ktorom má osoba obvyklý pobyt. V prípade, že zákon nestanovuje niečo iné, stačí, ak fyzická osoba, ktorá vykonáva právne úkony, je na ne spôsobilá podľa právneho poriadku platného v mieste, v ktorom fyzická osoba právne úkony vykonáva.

Úprava mena fyzickej osoby sa riadi právom štátu, ktorého je štátnym príslušníkom. Táto osoba sa však môže dovolávať uplatnenia právneho poriadku štátu, na ktorého území má obvyklý pobyt. V prípade, že má osoba viacnásobnú štátnu príslušnosť, postupuje sa v súlade s § 28 zákona o medzinárodnom práve súkromnom.

Osobný štatút fyzických osôb je zároveň upravený v celom rade dvojstranných zmlúv o právnej pomoci, ktorými je Česká republika viazaná. Kolízná úprava v týchto zmluvách vychádza väčšinou z kritéria štátnej príslušnosti a uplatňuje sa prednostne pred úpravou v zákone o medzinárodnom práve súkromnom.

3.4 Vznik vzťahu rodič – dieťa vrátane adopcie

3.4.1 Vznik vzťahu rodič – dieťa

Určenie a popretie rodičovstva zákon o medzinárodnom práve súkromnom upravuje v § 54. Riadia sa právnym poriadkom štátu, ktorého štátnu príslušnosť nadobudlo dieťa narodením; ak dieťa získalo narodením viac ako jednu štátnu príslušnosť, rozhoduje sa podľa českého právneho poriadku. Ak je to v záujme dieťaťa, uplatní sa právny poriadok štátu, v ktorom mala matka dieťaťa obvyklý pobyt v čase jeho počatia. Ak má dieťa obvyklý pobyt v Českej republike a je to v jeho záujme, na určenie a popretie rodičovstva sa uplatní český právny poriadok. K platnosti určenia rodičovstva stačí, ak sa tak stane podľa právneho poriadku štátu, v ktorom sa uskutočnilo vyhlásenie o uznaní rodičovstva. Ak v cudzom štáte došlo v súdnom konaní alebo mimosúdne, v súlade s tamajším právnym poriadkom k popretiu rodičovstva a k určeniu rodičovstva inej osoby, stačí to na platnosť určenia rodičovstva tejto osoby. Rozhodné právo pre vzťahy medzi rodičmi a deťmi vo veciach výživy sa určí podľa čl. 15 nariadenia o výživnom v spojení s Haagskym protokolom o rozhodnom práve vo veciach vyživovacej povinnosti (2007). V ostatných veciach rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu osoby alebo majetku dieťaťa sa rozhodné právo určí podľa Haagskeho dohovoru o právomoci orgánov, rozhodnom práve, uznávaní a výkone a spolupráci v oblasti rodičovských práv a povinností a opatrení na ochranu dieťaťa (1996).

3.4.2 Adopcia

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § 61 a 62.

K osvojeniu je potrebné splniť podmienky stanovené právnym poriadkom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je osvojenec, aj štátu, ktorého štátnym príslušníkom je osvojiteľ. Ak majú manželja, ktorí si dieťa osvojujú, rôznu štátnu príslušnosť, musia byť splnené podmienky právnych poriadkov oboch manželov určených podľa ich štátnej príslušnosti a právneho poriadku štátu, ktorého štátnym príslušníkom je osvojenec. Ak by podľa týchto pravidiel bolo potrebné uplatniť cudzí právny poriadok, ktorý nepovoľuje osvojenie alebo ho pripúšťa len za mimoriadne obťažných okolností, uplatňuje sa český právny poriadok, ak osvojiteľ alebo aspoň jeden z manželov, ktorí si dieťa osvojujú alebo osvojenec majú v Českej republike obvyklý pobyt.

Účinky osvojenia sa riadia právnym poriadkom štátu, ktorého štátnymi príslušníkmi sú všetci účastníci v čase osvojenia, inak právnym poriadkom štátu, v ktorom majú v čase osvojenia všetci účastníci obvyklý pobyt, inak právnym poriadkom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je osvojenec.

Pre vzťahy medzi osvojencom a osvojiteľom prípadne osvojiteľmi vo veciach rodičovských práv a povinností, výchovy a výživy sa obdobne uplatňuje právny poriadok určený podľa medzinárodných zmlúv uvedených v kolónke 3.4.1 pre vzťah rodič – dieťa.

3.5 Manželstvo, nemanželské páry, partnerstvá, rozvod, súdna rozluka, vyživovacia povinnosť

3.5.1 Manželstvo

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § § 48 a 49.

Spôsobilosť osoby uzavrieť manželstvo, ako aj podmienky jeho platnosti sa riadia právom štátu, ktorého je táto osoba štátnym príslušníkom.

Forma uzavretia manželstva sa riadi právnym poriadkom platným v mieste, v ktorom sa manželstvo uzatvára.

Uzavretie manželstva na zastupiteľskom úrade Českej republiky v zahraničí sa riadi českým právnym poriadkom. Štátny príslušník Českej republiky nemôže uzatvoriť manželstvo na zastupiteľskom úrade cudzieho štátu v Českej republike.

Osobné vzťahy manželov sa riadia právnym poriadkom štátu, ktorého sú obaja štátnymi príslušníkmi. Ak sú štátnymi príslušníkmi rôznych štátov, riadia sa tieto vzťahy právnym poriadkom štátu, v ktorom majú obidvaja manželia obvyklý pobyt, inak českým právnym poriadkom.

3.5.2 Nemanželské páry a partnerstvá

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom v § 67 upravuje rozhodné právo pre registrované partnerstvo a obdobné vzťahy a ich účinky, spôsobilosť na ich uzavretie, spôsob uzatvorenia a ich zrušenia, neplatnosť a neexistenciu a pre úpravu osobných a majetkových pomerov partnerov.

Všetky tieto otázky sa riadia právnym poriadkom štátu, v ktorom sa registrované partnerstvo alebo podobný vzťah uzatvára alebo uzavrelo.

Kolízna úprava nezosobášeného spolujitia sa v českom práve nenachádza.

3.5.3 Rozvod a súdna rozluka

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom v § 50 upravuje rozhodné právo pre rozvod a vyhlásenie manželstva za neplatné alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je. Česká republika sa nezúčastňuje na posilnenej spolupráci v oblasti rozhodného práva vo veciach rozvodu a rozluky a nie je tak viazaná nariadením Rady EÚ č. 1259/2010.

Rozvod manželstva sa riadi právnym poriadkom štátu, ktorým sa riadia osobné vzťahy manželov v čase začatia konania. (Osobné vzťahy manželov sa riadia právnym poriadkom štátu, ktorého sú obaja štátnymi príslušníkmi. Ak sú štátnymi príslušníkmi rôznych štátov, riadia sa tieto vzťahy právnym poriadkom štátu, v ktorom majú obidvaja manželia obvyklý pobyt, inak českým právnym poriadkom.) Ak by bolo podľa tejto kolíznej normy potrebné použiť cudzí právny poriadok, ktorý nepovoľuje rozvod alebo ho pripúšťa len za mimoriadne obťažných okolností, uplatňuje sa český právny poriadok, ak je aspoň jeden z manželov štátnym príslušníkom Českej republiky alebo aspoň jeden z manželov má v Českej republike obvyklý pobyt.

Pri vyhlásení manželstva za neplatné alebo pri určení, či tu manželstvo je alebo nie je, sa spôsobilosť uzavrieť manželstvo a forma uzavretia posudzujú podľa právnych poriadkov rozhodných pre ne v čase uzavretia manželstva.

Kolízna úprava rozluky sa v českom práve nenachádza.

3.5.4 Vyživovacia povinnosť

Vyživovacia povinnosť medzi manželmi a bývalými manželmi sa riadi právnym poriadkom určeným podľa čl. 15 nariadenia o výživnom v spojení s Haagskym protokolom o rozhodnom práve vo veciach vyživovacej povinnosti (2007).

3.6 Majetkové vzťahy medzi manželmi

Od 29. 1. 2019 nahradí kolízne normy pre oblasť manželského majetkového práva teraz obsiahnuté v zákone o medzinárodnom práve súkromnom nariadenie Rady 2016/1103 z 24. 6. 2016, ktorým sa vykonáva posilnená spolupráca v oblasti právomoci, rozhodného práva a uznávania a výkonu rozhodnutí vo veciach majetkových režimov manželov. Nariadenie sa uplatní na súdne konania, ktoré sa začali po 29.1.2019 a na dohody uzavreté po 29.1.2019.

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § 49. Majetkové vzťahy medzi manželmi sa riadia právnym poriadkom štátu, v ktorom majú obidvaja manželia obvyklý pobyt; inak právnym poriadkom štátu, ktorého sú obaja manželia štátnymi príslušníkmi; inak českým právnym poriadkom.

Dohodnutá úprava manželského majetkového práva sa riadi právnym poriadkom, ktorý bol v čase dojednania úpravy rozhodný pre majetkové vzťahy manželov. Inak aj pre dohodnutú úpravu manželského majetkového práva sa manželia môžu dohodnúť, že sa ich majetkové vzťahy budú riadiť buď právnym poriadkom štátu, ktorého je jeden z manželov štátnym príslušníkom, alebo v ktorom má jeden z manželov obvyklý pobyt, alebo právnym poriadkom štátu, v ktorom sa nehnuteľný majetok nachádza, ak ide o tento nehnuteľný majetok, alebo českým právnym poriadkom. O dohode sa musí vyhotoviť notárska zápisnica alebo podobná listina v prípade, že sa dohoda uzatvára v cudzine.

3.7 Závety a dedičstvo

Rozhodné právo vo vzťahu k dedičstvu osôb, ktoré zomreli 17. augusta 2015 alebo neskôr, upravuje nariadenie o dedičstve č. 650/2012.

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § § 76 a 77. Táto úprava sa uplatňuje vo vzťahu k dedičstvu osôb, ktoré zomreli 16. augusta 2015 (v prípade, že rozhodné právo neupravuje odlišne dvojstranná medzinárodná zmluva).

Dedičské právne vzťahy sa podľa úpravy v zákone o medzinárodnom práve súkromnom riadia právnym poriadkom štátu, v ktorom mal poručiteľ obvyklý pobyt v čase smrti. Ak bol poručiteľ štátnym príslušníkom Českej republiky a aspoň jeden z dedičov má v Českej republike obvyklý pobyt, uplatní sa český právny poriadok.

Spôsobilosť zriadiť alebo zrušiť závet, ako aj účinky väd vôle a jej prejavu, sa riadia právnym poriadkom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je poručiteľ v čase prejavu vôle alebo v ktorom má v tom čase svoj obvyklý pobyt. Rovnako určený právny poriadok je rozhodný pre spôsobilosť zriadiť a zrušiť iné druhy právnych úkonov nakladania s majetkom pre prípad smrti a aj na určenie, ktoré ďalšie druhy právnych úkonov pre prípad smrti sú prípustné.

Závet je platný z hľadiska formy, ak je forma v súlade s právnym poriadkom štátu, a) ktorého štátnym príslušníkom bol poručiteľ v čase prejavu vôle alebo v čase svojho úmrtia, b) na území ktorého bol závet urobený, c) v ktorom mal poručiteľ v čase prejavu vôle alebo v čase svojho úmrtia obvyklý pobyt, d) ktorý sa má použiť pre dedičské právne vzťahy, alebo by sa na ne mal vzťahovať v čase spísania závetu, alebo e) v ktorom sa nachádza nehnuteľná vec, pokiaľ ide o túto nehnuteľnú vec. Tieto pravidlá platia aj o forme zrušenia závetu. Tieto pravidlá sa uplatňujú aj pre formu dedičskej zmluvy a iného právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti analogicky s tým, že poručiteľom je jedna zo strán dedičskej zmluvy. Platí to aj o forme zrušenia dedičskej zmluvy a iného právneho úkonu nakladania s majetkom pre prípad smrti.

Poručiteľ môže vo svojom závete určiť, že sa namiesto inak rozhodného práva budú dedičské právne vzťahy riadiť právnym poriadkom štátu, v ktorom má poručiteľ v čase spísania závetu obvyklý pobyt, a to aj pre nehnuteľné dedičstvo, alebo môže ustanoviť, že dedičské právne vzťahy, a to aj pre nehnuteľné dedičstvo, sa budú riadiť právnym poriadkom štátu, ktorého štátnym príslušníkom je v čase spísania závetu. Strany dedičskej zmluvy môžu pre dedičské právne vzťahy zvoliť jeden z týchto právnych poriadkov, pričom poručiteľom je jedna zo strán dedičskej zmluvy. To platí aj pre iné právne úkony nakladania s majetkom pre prípad smrti primerane.

Podľa nariadenia o dedičstve platí, že pokiaľ podľa rozhodného práva o dedení podľa tohto nariadenia neexistuje pre nejakú časť majetku žiaden dedič, oprávnený dedič stanovený právnym úkonom nakladania s majetkom pre prípad smrti, ani žiadna fyzická osoba oprávnená dediť zo zákona, uplatňovanie takto určeného práva nebráni právu členského štátu alebo orgánu určeného členským štátom na tento účel, ujať sa podľa svojho práva vlastníctva majetku z dedičstva nachádzajúceho sa na jeho území, ak majú veritelia právo nárokovať si uspokojenie svojich pohľadávok z majetku, ktorý je predmetom dedičstva. České právo túto problematiku upravuje v § 1634 Občianskeho zákonníka. Podľa neho platí, že ak žiaden dedič nedeďí ani podľa zákonnej dedičskej postupnosti, pripadá dedičstvo štátu a na štát sa hľadí, ako by bol zákonným dedičom. Voči iným osobám má štát rovnaké postavenie ako dedič, ktorý požíva výhradu súpisu. Podľa § 78 zákona o medzinárodnom práve súkromnom platí, že poručiťelove veci a práva nachádzajúce sa na území Českej

republiky prípadnú Českej republiky, ak neexistuje dedič; rozhodnutie o tom patrí do právomoci českých súdov. Za dediča sa nepovažuje štát alebo iný územný útvar alebo pre tieto prípady existujúce inštitúcie, iba ak by boli dedičom ustanoveným v závete.

3.8 Nehnuteľnosti

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § § 69 až 79.

Všeobecné pravidlo je také, že vecné práva k nehnuteľným veciam, ako aj k hmotným hnuiteľným veciam sa riadia právnym poriadkom miesta, kde je vec. Podľa tohto právneho poriadku sa tiež určuje, či je vec nehnuteľná alebo hnuiteľná. Pre vybrané veci a pre určité aspekty vecných práv však zákon obsahuje osobitné kolízne normy – pozri nižšie:

Vecné práva k plavidlám a lietadlám, ktoré sa zapisujú do verejného registra, ich vznik a zánik sa riadi právnym poriadkom štátu, v ktorého právomoci sa takýto register vedie.

Vznik a zánik vecného práva k hmotným hnuiteľným veciam sa riadi právnym poriadkom miesta, kde bola vec v čase, keď nastala skutočnosť, ktorá zakladá vznik alebo zánik tohto práva.

Vznik a zánik vlastníckeho práva k hmotným hnuiteľným veciam, ktoré sa prevádzajú na základe zmluvy, sa riadi právom, ktorým sa riadi zmluva, ktorá je základom pre vznik alebo zánik vlastníckeho práva.

Ak právne konanie, ktoré má byť základom pre vznik a zánik vecných práv k hmotným hnuiteľným veciam, bolo urobené po začatí prepravy takejto veci počas trvania prepravy, riadi sa tento vznik a zánik právnym poriadkom miesta, odkiaľ bola vec odoslaná. Ak sa však vznik a zánik vecného práva k týmto veciam uskutočňuje nakladaním s cenným papierom, ktorý je nutné predložiť na účely vydania veci a nakladania s ňou, uplatňuje sa právny poriadok miesta, v ktorom je cenný papier v čase nakladania s ním.

Ustanovenia o zápisoch do verejných kníh a podobných zoznamov platné v mieste, kde sa nehnuteľná alebo hnuiteľná vec nachádza, sa použijú aj vtedy, ak sa právny dôvod vzniku, zániku, obmedzenia alebo prevodu zapisovaného práva posudzuje podľa iného právneho poriadku.

Vydržanie sa riadi právnym poriadkom platným v mieste, kde bola vec na začiatku vydržacej doby. Vydržateľ sa však môže dovoliť právneho poriadku štátu, na území ktorého sa vydržanie vykonalo, ak od času, keď sa vec dostala do tohto štátu, sú podľa právneho poriadku tohto štátu splnené všetky podmienky vydržania.

3.9 Platobná neschopnosť

Zákon o medzinárodnom práve súkromnom túto problematiku upravuje v § 111. Platí, že okrem prípadov, na ktoré sa vzťahuje nariadenie o insolvenčnom konaní, sa uplatňujú kolízne ustanovenia nariadenia primerane.

Posledná aktualizácia: 31/03/2021

Obsah pôvodných vnútroštátnych jazykových verzií na tejto webovej lokalite spravujú príslušné kontaktné body EJS. Preklady týchto textov zabezpečila Európska komisia. V prekladoch preto ešte môžu chýbať možné úpravy pôvodných textov, ktoré neskôr vykoná príslušný štátny orgán členského štátu. Európska justičná sieť pre občianske a obchodné veci ani Európska komisia nenesú žiadnu zodpovednosť ani inak neručia za informácie alebo údaje, ktoré tento dokument obsahuje alebo na ktoré odkazuje. Právne normy v oblasti autorských práv členského štátu zodpovedných za túto stránku nájdete v právnom oznámení.